

Série VI, Číslo 5

DOKONALÁ VÍRA

Kázáno v Jeffersonville

25. 8. 1963

William Marrion Branham

„Mluvené Slovo je originální semeno“

DOKONALÁ VÍRA

(Perfect Faith)

kázáno 25.8.1963 W. Branhamem v Jeffersonville, Indiana, USA

Náš nebeský Otče, to je dnes náš úmysl: shromáždili jsme se, abychom věřili, prostě našemu Pánu Ježíši věřili. Dnes večer jsou zde tací, kteří jsou nemocní a trpící a naši bohoslužbu dnes večer jsme zasvětili uzdravování nemocných a trpících těl. Pane, rač přijít dnes večer do našeho středu tak, jak to právě zpěvák zpíval v té nádherné písni „Když Ježíš přišel“ a uzdravit všechny ty trpící, aby v našem středu již nebyl žádný slabý. Dej to, Pane, a pomoz nám, abychom pro tuto hodinu našli dostatek víry, když nyní nahlédneme do Tvého Slova. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

Leží tu brýle, které někdo ztratil a které byly nalezeny v kapli. Patří-li někomu z vás, pak tu jsou na pultě.

Vím, že mnozí musí včas domů kvůli svému zaměstnání, proto nebudu příliš dlouho mluvit, protože bych pak rád měl modlitební řadu a modlil se za nemocné. Je to pro mne příležitost, abych tak vyhověl několika naléhavým případům, které jsou v té místnosti a o nichž jsem se dnes odpoledne i nyní informoval, než jsem sem vešel. Několik z nich jsou velmi velmi závažné a zlé. Vyhověl jsem již prosbám, abych se modlil za nemocné a viděl jsem, jak ruka našeho Pána Ježíše uzdravila nemocné a trpící. Ó, jak obdivuhodný On je!

Takovéto bohoslužby s uzdravováním nemáme příliš často, neboť, je-li zde nějaký obzvlášť naléhavý případ, sestupuje Duch Svatý, dává rozeznání, zjevuje to a něco o tom oznámí. Ty ostatní, kteří na tom nejsou tak zle, musíme pak pominout. Mínil jsem, protože tu jsem dnes dvakrát, že bychom měli jednu bohoslužbu věnovat modlitbě za nemocné. Věřím v uzdravování nemocných; věřím, že je to příkaz Bible. Nemůžeme kázat plné evangelium, aniž bychom je nevzali v úvahu.

Je možné, sice to ještě nevím, ale mohlo by se stát, že bych příští neděli byl opět zde. Jestliže v tomto týdnu od nás nic neuslyšíte, když vám lo Billy neoznámí, pak tu příští neděli opět budeme; on dostane ke konci týdne zprávu. Budete si potom moci odpočinout v Den práce nebo jet domů. Zkusíme to, jak Pán dá; jestliže tedy od Billy Paula nic neuslyšíte, budeme tu v neděli zase, v opačném případě vám Billy pošle lístek nebo vám to v některé bohoslužbě nějak oznámí. Bratře Neville, je to v pořádku, že se vrátím? Ó, to je krásné.

Kdyby to někdo chtěl vidět, toto zde je ten malý Collins. Bylo to během doby, kdy bylo otvíráno Sedm pečetí, když lékaři tomuto malému chlapci s revmatickou horečkou řekli, že musí ležet na svých zádech a že musí pít z trubičky; tak to bylo. Otec i matka ho přinesli domů, položili ho do jeho pokoje a modlili se za něho. Pán Ježíš ho uzdravil tak dokonale, že opět šel do školy a úřady je kvůli tomu předvolali. Potom zavolali odpovědného specialistu, který ho ošetřoval; ten něčemu takovému nemohl věřit a oni tam přinesli hochu k vyšetření. Byl dokonale zdrav a všechno bylo normální. Když přišel Ježíš, byla satanova moc zlomena.

Víte, je to zvláštní, ale měl jsem dnes večer v úmyslu, že někoho poprosím, aby tuto píseň zazpíval. Když jsem tam v té místnosti vykonával svoji službu, přišel někdo a tam venku zpíval: „Když Ježíš přišel“. Kdyby to byl nezpíval, byl bych někoho poprosil, aby to dnes večer, než budu mluvit, zazpíval. On nechává konat všechno v pravý čas.

Mnozí z vás, kteří musíte daleko jet, počkají až do rána. Vážím si této námahy; někteří z vás pojedou ještě dnes večer domů, neboť musíte zítra při rozednění jít do práce. Vím, že je to tvrdé. A jestliže na to myslím, a vidím to... Víte, i já dostávám své hlubiny a jsem sklíčený. I já docházím k bodu, kdy mně to popadne. Mám tyto hlubiny, když jsem přepracován, potom přichází satan a říká mi: „Ach, nikdo se o tebe nestará. Opravdu nemáš přítele na zemi.“

Myslete na to, já nejsem imunní proti pokušení. Musím je překonat. Když potom vidím něco takového, jako je toto, mrštím mu to do obličeje: „Co na tom?“

Tak jako k jednomu z mých přátel, který sedí zde ve shromáždění, přišla jedna skupina, která nevěřila v božské uzdravování, a řekla mu: „Na té věci, kterou tam káží o božském uzdravování, není vůbec nic.“

Tento muž bydlí v Kentucky, docela blízko jedné staré ženy, která ležela v umírání na rakovinu, když jsme byli na Akton-Zeltplatz. Její sestra toho večera přišla do shromáždění a přinesla s sebou ve své kabelce kapesník. Duch svatý tu ženu vyvolal a řekl jí, že má kapesník ve své kabelce, že jej přinesla z domova a že její sestra leží v umírání s rakovinou žaludku a že se jí lékaři vzdali. Nikdy před tím jsem nebyl v tomto kraji. Řekl jsem: „Jdi, polož ten kapesník na tu ženu; neboť tak praví Pán: „Ona bude žít.“ Toho večera se ti sousedé tam domnívali, že je tam Armáda spásy, když tam bratr Ben přišel a byl na ni položen ten kapesník. Ta žena byla dokonale uzdravena, takže koná nejen svoji vlastní práci, ale i tu sousedů.

Tedy, tento mladý muž to věděl a řekl: „Tak mi tedy její případ vysvětlete!“ Tím to bylo vyřízeno. „Vysvětlete to, vy víte, že měla rakovinu,

byla zde v Louisville a když lékaři prováděli operaci, jen se odvrátili, opět ji zašili a poslali zpět, protože nemohlo být nic činěno. Nyní je dokonale uzdravena a všechno je normální.“ Řekl: „Vysvětlete mi to.“ Tím to bylo vyřízeno.

Víte, co říká Bible? „Nemohli nic namítat, protože muž, na němž se stal zázrak, stál v jejich středu.“ To zahanbuje satana, že ano? Muž, při němž se ten div stal, tam stál.

Křísí Bůh mrtvé? Právě tady sedí muž, který byl vzkříšen z mrtvých. Uzdravuje Bůh nemocné? Ó, všude by mohly být zvednuty ruce. Bůh uzdravuje nemocné. Víme, že On je ten velký «Já jsem», nikoliv ten velký «Já jsem byl» nebo «Já budu», nýbrž ten «Já jsem». «JÁ JSEM», to znamená: vždycky, všude a v každém čase přítomný; tentýž včera, dnes i na věky.

Chceme si pospíšit a otevřít tu požehnanou Bibli. Chtěl bych přečíst jeden úsek, který mě vždycky přemáhal, když jsem jej četl. Dnes večer bych chtěl mít modlitební radu a modlit se za každého, kdo si to bude přát.

Otevřeme evang. sv. Marka 11 a budeme číst od verše 22. Mnozí z vás znají toto místo z Písma; je velmi známé. Bylo to místo, o němž jsem přemýšlel, když mi bratr Russel říkal o těch veverkách. To bylo přesně to místo Písma, o němž jsem přemýšlel. Bylo mi vždycky hádankou. On pravil: „Jestliže vy řeknete“, ne: „Jestliže Já řeknu“, „Když vy řeknete!“

Nyní budeme číst:

„I odpověděv Ježíš, řekl jim: Mějte víru Boží. Nebo amen pravím vám, že kdož by koli řekl hoře této: Zdvihni se a vrz sebou do moře, a nepochyboval by v srdci svém, ale věřil by, že se tak stane, cožkoli dí, staneť se jemu tak, což by koli řekl. Protož pravím vám: Zač byste koli, modléce se, prosili, věřte, že vezmete, a staneť se vám. A když se postavíte k modlení, odpouštějte, máte-li co proti komu, aby i Otec váš nebeský odpustil vám hříchy vaše. Nebo jestliže vy neodpustíte, ani Otec váš, kterýž v nebesích jest, odpustí vám hříchů vašich.“

Proto tedy je odpuštění základem víry. Jak jsme řekli dnes ráno, pokoušíme se i církve dostat tam, abychom skutečně mohli spatřit, jak se mezi námi apoštolské časy dostávají do pohybu. Po tom všichni hladovíme. Leží to přímo přede dveřmi; vidíme to, ale rádi bychom více z toho viděli. Chtěli bychom toho takový proud, že by nám to bylo pomocí, a aby to skrze nás proudilo k ostatním.

Pamatujíc na to, že Ježíš Svoji sílu nikdy nepoužil sám pro sebe, jak jsme

to v té lekci dnes ráno probírali. Použil jí pro druhé. Kvůli tomu byla poslána. Mnohdy si myslíte: „Proč byl kdy nemocen Muž, který byl tak pln síly, jako On?“ Ano, někde jsem v jedné knížce četl, že potom, kdy vzkřísil z mrtvých syna vdovy z Naim -myslím, že to bylo v knize „Kniže z rodu Davidova“ – že se posadil na kámen a sténal od bolestí hlavy. On nesl naše slabosti. Nésti znamená vzít na sebe. Hleďte, On nesl. Měl všechny věci, jako my je máme. Měl nemoc; měl rozčilování, jak je my máme, neboť se musel stát správným Přímluvcem. Jako Vinař proto musel nechat všechno přejít přes sebe dříve, než by to věděl. Hleďte, ta žena u studny i jiné věci, když správně nahlédneme do Písma.

Rád bych řekl, že věřím o každém místu, že je dokonale pravdivé. Dnes existují kritikové, kteří tomu nechtějí věřit. Jeden kritik jednou řekl, že Ježíš před tím ujednal, kde měla být oslice uvázána, když poslal učedníky tam, kde se stýkaly dvě cesty, aby přivedli oslici. Vidíte, nerozumějí tomu, že Bůh všechno tak připravil.

Bůh mi před několika dny řekl o bratru Dauchovi, že mu opět podám na ulici ruku. Bylo to zvláštní, toho jitra sem tu ještě nebyl; ale jen jednu nebo dvě minuty později, a byl bych ho na ulici nepotkal. Právě včas jsem ale vystoupil z auta, abych mu ještě na ulici ruku podal, když vcházel dovnitř. Nepoznal mě, neboť neměl brýle a nemohl mě vidět. Když uslyšel můj hlas, začal plakat. Co to bylo? Obvykle to nečiní, ale byla to odpověď na to, co mu tam pod tou kyslíkovou bombou bylo řečeno, totiž že to učiní.

Řekl jsem: „Zase budeš s námi sedět ve sboru.“; to bylo jeho srdečné přání. Když jsme měli to shromáždění v Chicagu, chtěl se jej zúčastnit, velmi mu to leželo na srdci. Poslal jsem mu a jeho dětem pozdravný telegram od nás a slíbil mu, že se modlíme, aby docela rychle byl opět zdrav. Milý bratr, který ho navštívil, řekl, že by tak rád přišel. A dnes večer sedí zde mezi námi. To nebylo předem ujednáno, to zaranžoval tentýž Bůh, který nechává vše konat až do puntíku dokonale.

Jeden kritik řekl jednou: „Není divu, že Ježíš mohl vzít pět chlebů a nasytit pět tisíc; v oněch dnech byly chleby větší, jednoduše každý chléb rozkrájel a nakrmil jím tisíc lidí.“

Chtěl bych vám připomenout, že malý hoch nesl ty chleby ve svém košíku! Malý chlapec nesl pět chlebů, jimiž bylo nakrmeno a nasyceno pět tisíc lidí, a který přesto mohl být ještě plný. Co je s těmi dvanácti koši plnými drobtů, které potom ještě zbyly? Ó, jsou to jen kritici, jinak nic. To Boží Slovo nemění. Zůstává totéž, pohybuje se vpřed.

Nyní budeme mluvit o víře, o jiném druhu víry: o dokonalé víře. To je velká věc. O víře je nám v Bibli řečeno: „Víra přichází ze slyšení.“ Bez víry

nemůžete být zachráněni. Víra je něco, o čem musíte věřit, že existuje, a nic jiného než pouze víra, vám vysvětlí, že ona existuje. Snažím se nyní v těch nejbližších minutách ve vás vzbudit víru, abyste byli připraveni pro tuto modlitební řadu.

Tedy víra: „Kdo se chce Bohu přiblížit, musí věřit, že existuje Bůh.“ Bez víry je nemožné, abyste se Bohu líbili – nemůžete se Mu tak líbit. Řeknete-li, že věříte v Boha, kterého jste neviděli, pak to musíte přijmout ve víře. Kdybyste Jej mohli vidět, nebyla by to už žádná víra. Něco, co již smysly vnímají, není už víra; je to vědecká skutečnost, není to už víra. Musíte Jej přijmout ve víře. „Kdo se chce Bohu přiblížit, musí v Boha věřit; víra přichází ze slyšení Slova Božího.“ Nejprve musíte věřit, že toto je Boží Slovo; musíte přijít k Bohu skrze Slovo. Vezměte jednoduše Slovo, co říká a: „To souhlasí.“ Všechno, co je v protikladu k tomu, není správné.

Abraham musel věřit, co mu hlas řekl. Když byl skoro sto let starý, byl ve víře ještě silnější, než před pětadvaceti lety, kdy mu to bylo dáno. Věřil tomu a „ ... **nedal se ohledně zaslíbení Božího zmásti nevírou, nýbrž naopak, byl ve víře stále silnější, takže vzdal čest Bohu a žil v pevném přesvědčení, že Bůh to, co zaslíbil, je také mocen uskutečnit.**“ To je ten způsob, v němž musí být každý nalezen. Vy musíte přijít s vírou neomylnou a věřit, že Bůh dal to zaslíbení. Musíte být s to mít tuto víru. To je ono, o čem nyní budeme mluvit, abyste tuto víru přijali.

V epištole k Židům, kap. 11 je nám řečeno:

„VÍRA PAK JEST NADĚJNÝCH VĚCÍ PODSTATA A DŮVOD NEVIDITELNÝCH.“

(VÍRA JE DŮVĚRA SPOLÉHAJÍCÍ SE NA TO, V CO DOUFAME, PEVNÉ PŘESVĚDČENÍ O VĚCÍCH, KTERÉ NEVIDÍME. PODLE NĚM. PŘEKL.)

Zde mnoho lidí odepírá přijmout své uzdravení nebo to, oč prosí, neboť považují víru za něco, co ona není. Oni to nevěří. Víra není žádná obrazotvornost (představa), ona je skutečnou substancí.

Bedlivě naslouchejte! Není to něco, co se domníváte. Je to pro vás tak skutečné, jako to, že každý smysl vašeho těla něco vnímá. Je to právě tak reálné, jako že mé oči mi říkají: „Toto je kus papíru.“ Je to právě tak reálné jako kdyby se řeklo: „Toto je lampa.“ Je to právě tak skutečné, jako když se řekne: „Cítím svůj kabát.“ Je to právě tak reálné jako když to děťátko tam slyšíme křičet; hleďte, právě tak reálné jako hudba. Je to právě tak skutečné jako když něco ochutnávám ve svých ústech. Je to tak skutečné, jenom to nemůžete nikomu jinému ukázat. Vy sami to máte. Amen! Náleží to vám. Víra prostě není žádná báčorka, nýbrž je substance (podstata).

Nuže, toto jsou skutečně do hloubky jdoucí lekce. Dotknu se jen vrcholu,

potom se do toho budete moci zahloubat.

Pamatujte, je to něco, co vlastníte – žádná představa – v případě, že to skutečně máte. Je to pro vás právě tak reálné jako cokoliv jiného. Je to právě tak skutečnost, jako že jedete v autu. Je to právě tak skutečnost jako že víte, že sedíte v kapli. Je to právě tak skutečné, jako že slyšíte můj hlas. Je to substance; nikoliv představa, ne pocit, nýbrž něco, co máte. Dostává se vám toho, když slyšíte Slovo – jediné tak. **„Víra přichází ze slyšení, slyšení Slova Božího.“** To přivádí víru tam, kam ona náleží; ne v nějakou osobu, ne v nějakého člověka, ne v nějakou organizaci, ne v nějakou skupinu lidí. Ona je v Boha, neboť Bůh je Slovo. Vaše víra je v Boha!

Víra přichází ze slyšení Slova Božího!

Proto ji Bůh způsobuje skrze Své Slovo; ne skrze to, co někdo někde učinil nebo řekl, nýbrž skrze to, co Boží Slovo říká. ON řekl: **„Nechť každé lidské slovo je lží a Mé pravdou.“**

Jestliže někoho vidíte, jak koná něco skrze Slovo, skutek, nějaké Boží zaslíbení, a mnozí řeknou: „To dokáží také!“, pak je to domněnka. Jestliže to učiní, najdete je někde zase poté, co ztroskotali. Musí to být substance. Tu je víra teprve v zárodku, je to něco, co vás k víře teprve přivádí. Je to teprve ve výhledu. Je to právě tak, jako kdybyste mě prosili o dub a já bych vám dal žalud. Výhledově máte již dub, avšak on sám dosud nevyrostl; až ale skutečně vyrostete, pak je to dub. Vy si sice představujete, že Bůh toto činí, avšak je-li vám to zjeveno, pak je to víra, dokonalá víra, která nemůže ztroskotat.

To je ten důvod, proč jsou ta vidění pro mne něčím tak mocným, neboť se pokaždé prokázala jako správná. Já vím, že On to zaslíbil. Zaslíbil to ve Svém Slovu, a zde přichází a zaslubuje to pro tento čas. Proto víte, kde stojíte, když to On tak řekl. Hleďte, to mi dodává víru, neboť On nečiní nikdy nic v protikladu ke Svému napsanému Slovu. Kdyby to bylo v protikladu ke Slovu, pak bych v to nemohl mít žádnou víru. To nás přivádí opět zpět ke slovu, že víra přichází ze slyšení Slova Božího. Vy musíte slyšet Slovo. Boží Slovo je to všechno zahrnující Slovo. Všechno, co potřebujete, je toto Slovo.

Tedy, víra je substance. V epištole k Židům jsme zjistili, co víra je, a co konali ti, kteří víru měli. Hleďte, často mají lidé víru dnes a zítra ji nemají; příští den je to i ono. Jestliže ji však Bůh jednou zakotvil a vy to vidíte, pak vás od ní již nic neodvede. Předtím jen štouráte kolem, saháte po ní, domníváte se – a domnívat se znamená podnikat něco bez podkladu; zkoušíte prostě to a zkoušíte ono, jdete touto cestou a běháte sem a tam. Ještě nemáte víru. Avšak když ji máte, pak je to to, co nazýváme vírou.

Rád bych, abyste to nyní pochopili. My, církve, se musíme pozdvihnout v síle Boží. Jak? Jsme nyní tak blízko konce a já míním, že církev je nyní ve stavu, kdy ji můžeme učit trochu hlubší věci, vygumovat něco z udělané víry a dojít k skutečným věcem. Musí to být něco, co znáte.

Jestliže řeknete: „Bratře Branhame, toto není to světlo.“

„Já ale vím, že to je to světlo.“

„Jak to víš, že to je to světlo?“

„Hledím na ně.“

„Jak víš, že nejsi v nepravu?“

„Moje síla k vidění mi vždycky dosvědčila, že toto je světlo.“ To je ten důvod, proč těmto viděním věřím, neboť se vždycky prokázala jako pravdivá, protože přicházejí ze Slova. Jestliže to řekne ON, pak je to vyřízeno. Jestliže to bylo tímto způsobem dokázáno, neexistuje již žádné dohadování; tak to bude. Pak to slyšíte jako to „TAK PRAVÍ PÁN“, přechází to nad lidské myšlení, zasahuje to do Pánovy sféry myšlení, avšak vy tu stojíte jako nějaká ratolest, která přináší ovoce z vinné révy. Bůh používá lidi, jen lidi. Bůh nepoužívá žádný stroj, Bůh nepoužívá žádnou skupinu lidí, Bůh nepoužívá žádné organizace. Bůh používá vždycky jednotlivce!

Proto je víra substance; skrze ni chápeme všechny tyto věci, jež se dějí. Není to žádná domněnka, je to substance (podstata), obzvláště dokonalá víra. O tom hovořím dnes večer; jak dospějeme k dokonalé víře. Ona není žádnou domněnkou.

Přišli i lidé, kteří říkají: „Ó, já mám veškerou víru. Ó, jistě ji mám.“ Proč tu tedy jste? Hleďte, vaše konání dokazují, že nemáte to o , o čem mluvíte. Máte-li víru, k čemu potom stojíte v modlitební řadě? K čemu ty věci činíte?

Hleďte, kdybyste měli dokonalou víru, vzhledli byste rovnou k Bohu, věřili to a odešli. Nebylo by pak nutné, abyste šli do modlitební řady. Už byste tyto věci nepotřebovali, neboť vaše víra by to byla již způsobila. Co by mi prospělo, kdybych řekl: „Musím si obléci košili.“, jestliže ji mám už na sobě?

„Jak to víš, že máš na sobě košili?“

„Vidím ji, cítím ji, vím, že tu je.“ Právě tak skutečné to je, když se vás chopí dokonalá víra. Více nepotřebujete. Je to již dokonáno; vy to víte.

„Jak to víš?“

„Víra mi to říká!“ To je ono. Chápete nyní, co míním? Dokonalá víra.

Teď něco jiného. „Podniknu to. Bible říká: „Nechť přijdou starší; tito mají

mazat olejem a modlit se za vás.“ Víím, že budu uzdraven.“ Řeknete: „Budu uzdraven.“ Hleďte, vy sami to děláte; nedáte-li pozor, budete se do něčeho vemlouvát. Poté, co to s vámi bylo uděláno, řeknete: „Ó, dosud nic nepocítuji.“ Hleďte, tu to máto: neměli jste víru.

Vaše pravá víra to učiní hned. Vaše pravá víra vám to učiní realitou. Uvažujte o té malé ženě s krvotokem, ona řekla: „**Jen když se budu moci dotknout Jeho roucha, budu uzdravena.**“ A řekla, že pocítila, jak krvotok ustal, když to udělala. Ona skutečně věřila.

Když se Jej dotkla, ustalo to, a aby bylo potvrzeno, že to ustalo, obrátil se Ježíš a zeptal se: „**Kdo se Mne dotkl?**“ Dokonalá víra! Tatáž dokonalá víra se dnes večer právě tak Ježíše Krista dotkne, jako to tehdy učinila. Ta žena přišla s dokonalou vírou pro ten čas.

Zjišťujeme, že učedníci tuto dokonalou víru nejprve neměli. Nevlastnili ji, ačkoliv Krista měli, avšak oni s Ním jen chodili; potom ale byl Kristus v nich. Vidíte tedy, že je to těžké mít tuto dokonalou víru bez Ducha svatého. ON ji musí vypůsobit, a On to i činí. Nyní řeknete: „Učedníci neměli dokonalou víru?“ Ne, neboť tam bylo jedno dítě s padoucníci, oni se pokoušeli vyhnat z něho ďábla, a nedokázali to.

Otec viděl přicházet Ježíše a pravil: „Přivedli jsme našeho syna k Tvým učedníkům, ale oni ho nemohli uzdravit.“

Potom mluvili učedníci s Ježíšem a tázali se: „Proč jsme ho nemohli uzdravit?“

Ježíš odpověděl: „Kvůli vaší nevěře.“ To souhlasí. „Kvůli vaší nevěře.“

Přemýšlejte o tom. Oni měli moc. Pouze několik dní před tím jim Ježíš dal moc, aby uzdravovali nemocné, křísili mrtvé a vyháněli ďábly. Měli moc, ale ne víru, aby mohli tu moc použít. Tu se nachází Branhamova kaple. Tady se dnes nachází Církev, nevěsta! Duch svatý je zde s mocí, vy ale nemáte víru, abyste ji uvedli v pohyb. Vidíte, co míním? Je zapotřebí víry, aby se pohnula.

Mám zde patronu, kterou jsem sám nabil. Z balistiky víím, jak se projevuje – právě tak jako o Slovu – ale já musím zbraň vystřelit. Oheň musí zasáhnout prach. Prach má sílu, ale potřebuje oheň, aby byl zapálen. Je to totéž – prach je v patroně, avšak je zapotřebí víry, aby byla nabita a zmáčkuta. Toho je zapotřebí, dokonalé víry, abychom zapálili sílu Ducha svatého, kterou nyní máme, od té doby, co na nás přišel, – víru, že ji zapálíme, abychom mohli spatřit velké věci. Je to víra, která vám je podávána.

Se srdcem plným radosti vcházíte do nemocničního pokoje a přesně víte,

co řeknete. Vejdete a víte, co se stane. Bylo vám to zjeveno; vy to víte. Vejdete a řeknete: „Ve jménu Ježíše Krista: zdvihni se z toho. TAK PRAVÍ PAN!“ Tu to máte; to je dokonalá víra. Kdyby deset milionů lidí tady stálo a říkalo by, že se to nestane, pak přesto víte, že se to stane. Víte to. Stane se to, nehledě k tomu, co někdo říká, neboť jste ten, kdo má víru.

Dovedete si představit, že by Jozue svolal starší Izraele a řekl: „Ó, bratři, jsme služebníci Páně; chtěl bych, abyste Pána prosili, aby nám nechal ještě trochu slunečního svitu, bude-li Mu to vhod, a ponechal nám slunce ještě nějakou chvíli“?

Ne, potřeboval to a bez modlitby a beze všeho přikázal slunci, protože je potřeboval. Privil: „Zůstaň tam stát, potřebuji to; stojím ve službě Pána, On mě sem poslal, abych vykonal toto dílo. Činím tak, jak dobře jen mohu. Nepřátelé se spojili, jsou někde tam venku. Jestliže bych nechal slunce zapadnout, sjednotí se a připraví mi ještě větší těžkosti. Zastav se tedy! A měsíci, zůstaň stát!“ Amen. A oni zůstali dvacet čtyři hodin stát!

Nuže, jestliže se svět otáčí a on jej zadržel a slunce zůstalo stát na místě a nešlo dál, co se tu stalo? Jestliže toto popřete, zařadíte se jako nevěřící; jestliže ne, budete vědu považovat za hloupou, neboť se říká, že by svět spadl dolů, kdyby zůstal stát. Co teď? Řekněte-li: „Boží Slovo nesouhlasí.“, pak jste nevěřící. Avšak stalo se to, to je to hlavní. Neznám mechaniku té věci; avšak stalo se to.

Neznám mechaniku Ducha svatého, vím však, že na mne spadl. Neumím vysvětlit mechaniku, znám však Jeho požehnání. Všechno, oč se starám a co bych chtěl vědět, jsou požehnání Ducha svatého. Mechaniku způsobuje On, to je Jeho tajemství.

Tento hoch nemohl být uzdraven, přesto, že učedníci měli sílu. Ježíš jim dal sílu, aby uzdravovali každý druh nemoci, vyháněli ďábly, čistili malomocné a křísili mrtvé. Dal jim sílu, avšak oni neměli víru, aby uvedli v pohyb sílu, kterou vlastnili. Potom se zeptali Pána Ježíše: „Proč jsme to nemohli učinit?“

Myslete na to, oni měli Slovo, to Slovo se tehdy stalo tělem a to Slovo jim řeklo: „Dávám vám sílu.“ Amen! „Dávám vám sílu.“ Měli sílu, ale neměli víru, aby Slovo, které v nich bylo, uvedli v pohyb. Vidíte, co míním? Ježíš ji ale měl; On byl to Slovo, měl víru, že se to, co vysloví, stane. Řekl: „Ó, přiveďte ho sem. Jak dlouho to mám s vámi ještě vydržet?“

Měl víru spolu se Svou mocí. Jak to učinil? Řekl: „Nemohu sám od sebe nic konat.“ Proč? Spolehl se na to, co On byl; spolehl se na vědomí, že byl to Slovo. Měl víru v Boha, který Ho učinil Slovem. On byl Bůh – Slovo – a ono bylo v NĚm; to Mu dodalo víry, protože pochopil Své postavení. Věděl,

čím byl, neboť Písmo pravilo, že tím bude. Každé místo Písma se shodovalo a dokázalo, že byl přesně to, co Písmo říkalo. ON věděl, kým byl.

Proto se spolehl na to, k čemu Jej Bůh učinil. Jestliže to On učinil, nemůžeme se potom jako věřící spolehnout na to, co z nás Bůh udělal? **„Tato znamení budou provázet ty, kdo uvěří.“** ON měl víru v to, co byl. Jste-li věřící, máte víru v to, co jste: Jste věřící! Máte-li víru v Boha, pak dbejte toho, co stojí v Bibli: Jestliže nás naše srdce potupují, nemůžeme věřit, avšak jestliže nás naše srdce nepotupují (neodsuzují), pak máme víru, máme důvěru v Boha. Můžete si to přečíst v 1. Janově 3, verš 21; zapsal jsem si to místo z Písma:

„Jestliže by nás srdce naše nepotupovalo, smělou doufanlivost máme k Bohu.“

Dokud ale činíte věci, které jsou nesprávné, nemůžete mít správnou důvěru v Boha. Hleďte, nezdaří se vám to; sami od sebe poznáte, že jste převrácení. Automaticky se zařazujete jako hříšníci, protože víte, že jste převrácení. Jestliže vás ale vaše srdce neodsuzuje, a vy víte, že jste věřící a že nestojí nic mezi vámi a Bohem, potom můžete prosit, o cokoliv chcete a víte, že vám to bude dáno. Neboť je to Slovo, které vám bylo dáno, jak bylo tehdy dáno slovo učedníkům.

To jediné, co musíte činit, je mít víru v to, co jste. Mějte víru v to, co říká Slovo, že jste! Ježíš měl víru v Slovo Boží, které potvrzovalo, co On byl. On pravil: „O Mně stojí psáno.“ Nemluvil o Něm David v žalmech a nemluvili o Něm všichni proroci? **„JÁ jsem ten Chléb života, od Boha z nebe sestupující.“** Amen! „JÁ jsem ten Strom života v zahradě Eden. Jsem všechno to, Já jsem ten, kterýž jsem.“ Věděl s dokonalou vírou, že je tím pomazaným Mesiášem a že Duch Boží na Něm spočívá. Řekl: „Nečiním nic sám od sebe, je to Moje víra v Boha.“ A Bůh byl v Něm, Slovo bylo zjeveno. Jestliže Slovo Boží do vás vejde, bude zjeveno, neboť jste věřící. Věřící je ten, v němž je víra účinná.

Líbí se vám to? Rád učím o tom, co víra skutečně je.

Beze vší pochybnosti věděl, kým On je; věděl, že je Syn Boží. Věděl to, neboť Slovo to potvrzovalo. Slovo o tom svědčilo, kdo On byl. Pravil: „Nečiním-li skutky Mého Otce, tedy Mi nevěřte, jestliže ale konám skutky, a vy Mi nevěříte, tedy věřte přece skutkům, které činím, neboť ony přece jsou to zjevené zaslíbené Slovo. Ó, kdybyste se tak mohli k tomu probudit! Chápete to? Hleďte, Slovo samo vydalo o Něm svědectví-o tom, co byl. Kdo Mně může dokázat nějaký hřích?“ Jinými slovy: „Kdo Mně může dokázat, že Můj život a Mé skutky nesplňují přesně to, co Mesiáš měl konat?“ Nikdo nemohl něco namítat, neboť On to byl. Měl víru, a cokoliv

vyslovil, stalo se.

Obrátil se pak k těm Svým a pravil: „**Skutky, které činím, budete i vy činit.**“ „**Malou chvíli a svět Mě už více neužrjí, vy ale Mě uvidíte, neboť Já budu s vámi.**“ „**Nepřemýšlejte o tom, co máte říkat, neboť ne vy to jste, kteří tu mluví, je to váš Otec, který přebývá ve vás. On to je, který mluví.**“ „**Ne Já, nýbrž Otec, který přebývá ve Mně, činí tyto skutky.**“ Vidíte, co míním?

Jedná se tedy o poznávací znamení křesťana, který je křesťanem podle Písma; Ježíš řekl tato slova: „**Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří.**“ Jak se vy lidé, můžete nazývat věřícími, a popírat tato slova? Jak se můžete označovat jako věřící a některé z těchto slov popírat? Nemůžete to činit. Pak byste nebyli věřícími, proto také vás nemohou ta znamení provázet, přijímáte-li jen to, co chcete věřit a zbytek necháváte ležet a nevěříte mu. Musíte přijmout celou věc a věřit. A pakliže skutečně věříte, pak budou tato znamení provázet ty, kteří uvěří.

Ó, můžete přirovnat nějakého dnešního křesťana ke křesťanům z dřívějšíka; jak učedníci, vedení Duchem svatým, chodili v síle Ducha? Být jenom jako zajatec, jak jsem to nedávno kázal, zajatec Slova a vůle Boží; nepohnul se, dokud s ním Bůh nehnul. Nechtěli byste vidět, aby taková Církev povstala? Učiní to a navrátí se k tomu. Musí se to stát. To je pravda. Je to už na cestě.

Slovo samo Jej identifikovalo jako to, čím On byl. Totéž Slovo identifikuje nás. Jestliže Mě někdo miluje, pak zachovává Má přikázání. Jestliže říká, že Mě miluje a nezachovává Mé příkazy, je lhář, a pravdy v něm není.“

Řekneš: „Nuže, všechno nevěřím.“ Pak jsi jen nevěřící, nic víc. Jestliže to tak Bible říká, potom to souhlasí, tím je to provždy vyřízeno. Co Bible říká, je pravda.

Dbejte toho, kde On nám říká: „**Zůstanete-li ve Mně a Má slova ve vás – zůstanete-li ve Mně a Má slova ve vás zůstanou, pak prostě, oč chcete.**“ (Jan 15) Mějte víru v Něho.

Hleďte, On věděl, kdo byl, proto měl víru. Víra to způsobila, protože věděl, kým byl. „Jestliže zůstanete ve Mně a slova Má zůstanou ve vás, pak víte, kdo vy jste. Prostě, oč chcete, a bude vám to dáno.“

Nebylo by to dnes večer podivuhodné, kdyby každý, kdo přijde do modlitební řady, řekl: „Jsem křesťan. Nemám nic, co by mě odsuzovalo; vím, že mě mé srdce nepotupuje. Něco mi praví, že dnes večer nadešel konec mého utrpení.“

Vy tomu věříte. Odcházíte odtud a něco s sebou berete. Nehraje roli,

jak velice se dostáváte do pohnutí mysli nebo jak velmi něco konáte – nemůže se to stát, dokud se neohlásí dokonalá víra a neidentifikuje se ve vás jako substance. Jestliže to se stane, nic vám v tom nezabrání.

Kdybyste měli rakovinu a lékař by vám byl včera řekl, že ještě před pondělkem ráno budete mrtví – vaše srdce je slabé, již nemůžete nadýchnout, rakovina vás sežrala, krev je plná rakovinných buněk: ať cokoliv – a něco do vás vejde se substancí této pravé víry – dokonalá víra se ve vás stává substancí, potom se můžete lékaři vysmát.

Budete jako Eliáš, který před modloslužebnými kněžími chodil sem a tam a říkal: „Proč nekřičíte trochu hlasitěji, třeba je váš Bůh právě zaměstnán.“ Věděl, co udělá, neboť Bůh mu řekl, co se stane. Řekl: „Za Boha bude platit ten Bůh, který odpoví ohněm. Řekli: „Ten návrh přijímáme.“ Nalili vodu na oltář. Bálovi kněží si způsobili rány, dělali všechno možné a křičeli: „Ó, Báli! Ó, Báli, vyslyš nás!“ Eliáš byl tak klidný, jak jen být mohl. Řekl: „Volejte trochu hlasitěji, možná, že je právě zaměstnán. Snad je právě na lovu ryb, nebo dělá něco jiného. Je na vycházce.“ Posmíval se jim, neboť věděl, že se to stane.

Dejte pozor, co se stalo poté, když všechno připravil. Vystoupil a řekl: „Pane, Bože Abrahamův, Izákův a Izraelův!“ Neoznačil jej jménem Jákob, „Lstivý“; nazval jej Izrael, „Kníže Boží“.

„Pane, Bože Abrahamův, Izákův a knížete Izraele, dej dnes ohlásit, že jsem Tvým služebníkem a že jsem toto neučinil podle svého přání, ne kvůli sobě, nýbrž podle Tvého příkazu; je to tvá vůle, Ty jsi mi řekl, co mám činit. Ty jsi ukázal, že tyto věci zde budou. Nechal jsem nalít na oltář vodu. Učinil jsem všechny tyto věci na Tvůj příkaz, nech to nyní vejít ve známost.“ Jakmile to vyslovil, spadl oheň z nebe.

Byl pln důvěry, že spadne, neboť měl tu substancí. Proč? Slovo to říkalo.

Nuže, tato Bible je právě tak Boží Slovo. Jestliže můžete přijmout substancí, tu dokonalou víru – substancí, že toto zaslíbení, které Bůh udělal, náleží vám!

Co pociťuješ, bratře Branhame, když vidíš, jak sem vcházejí lidé rozličných řečí? Nebojíš se?“ Ne. Ne. ON to řekl! Ještě nikdy jsem neměl strach kvůli tomu, neboť On mi to tak řekl, a já věřím, že je to pravda.

Jestliže by mi dnes večer řekl, abych šel na hřbitov presidentů a zítra ráno vzkřísil George Washingtona, pozval bych celý svět: „Přijďte a vizte, jak se to stane.“ Řekl bych: Přiveďte každého kritika, jakého můžete nalézt a rozestavte je kolem dokola, neboť uvidíte slávu Boží. Zaujměte tam místo a chvíli poodpočiňte, on vyjde v okamžiku, až jej zavolám.“

V tom dni, kdy malý hoch tam ve Finsku ležel mrtvý – ležel tam již půl hodiny a byl zcela rozedřený. Krev stékala z jeho očí, nosu, uší; jeho malé údy byly zlámány; jeho nohy vykukovaly dole z punčoch; neměl již žádné boty na nohou. Pohleděl jsem a pomyslel si: „To musí být ten hoch.“ Řekl jsem: „Podívejme se do poznámek v Bibli, bratře Moore.“

Šli jsme pro bratra Lindsaye, bratr Moore tam nahlédl a četl: „A stane se, TAK PRAVÍ PAN, v jedné zemi se to stane, kde roste mnoho jehličnatých stromů, kde jsou do sebe zasahující skály. Malý chlapec s krátce přistřiženými vlasy, s kombinézou na zapínání a podkolenkami. Bude mít hnědé oči, které jsou zapadlé. Bude zabit při autonehodě. Avšak polož na něho ruce, a on se navrátí k životu.“

Tady to bylo napsáno. Ležel tam, Amen, čekal jsem jen na Slovo. Řekl jsem: Jestliže tento hoch v několika minutách od této chvíle nebude živ, pak jsem falešný prorok, vyžeňte mě z Finska. Bude-li však přiveden k životu, padněte na svůj obličej a číňte pokání.“

Řekl jsem: „Smrti, ty ho nemůžeš zadržet.“ Zavolal jsem jeho ducha podle Slova Božího ve jménu Ježíše Krista, a on vyskočil. Hleďte, víra se chopila své vlády ve mně. Bůh to řekl; tam to bylo.

Tak mluví Bůh v těchto dnech ve viděních. Kdyby vidění bylo v protikladu k tomuto Slovu, pak by bylo nesprávné. Toto (Slovo) je více, než nějaké vidění. Jestliže je nějaké vidění v protikladu ke Slovu, nemějte s ním nic společného, neboť není od Boha. Bůh není v rozporu se Svým vlastním Slovem. Proto, jestliže vám toto Slovo něco říká, pak můžete mít tu stejnou důvěru, že se to stane. Jestliže stojí psáno: „Na nemocné ruce vkládat budou, a bude to s nimi lepší“, nuže bratře, jestliže víra – dokonalá víra – to uchopí, zatím co budete přicházet touto modlitební řadou, budete poskakovat a jásat, až odtud půjdete: „Je to pryč.“ Je s tím konec. Všechno je pryč, je to skončeno. Máte-li nějaké přání ve svém srdci a věříte, že bude zodpovězeno, je-li za to modleno, pak neexistuje nic, o čem by se mělo diskutovat; stane se to, jako při té ženě s krvotokem.

Ježíš měl dokonalou víru. Měl ji proto, protože byl to Slovo. Stanete se Slovem – stanete se Slovem, přijmete-li Slovo: „**Zůstanete-li ve Mně a Má slova zůstanou ve vás. Když Moje slova (toto Slovo) zůstane ve vás, pak prostě zač chcete a stane se vám to.**“ „**Jestliže řeknete k této hoře: Přesaď se, a nebudete pochybovat, nýbrž věřit tomu, co říkáte, pak dostanete, co jste vyslovili. Když se modlíte, pak věřte, že přijmete, oč prosíte, a bude vám to dáno.**“ Dostanete to. Ani čas ani prostor, nic to nebude moci změnit. Vy to víte, stalo se to. Již se to stalo.

Dejte pozor! ON nám zde v Janově evangeliu řekl: „**Zůstanete-li ve Mně a Má slova zůstanou-li ve vás, potom prostě, oč byste chtěli, a stane se vám to.**“ Poznejte přece jako věřící své postavení v Písmu. Musíte poznat své postavení, jako On poznal Svě postavení.

Nestojí psáno, že Kristus měl přijít a co všechno bude činit? Kleofášovi a jeho průvodci řekl v tom dni: „**Nestojí psáno, že On bude trpět, bude usmrčen a že třetího dne vstane z mrtvých? Co jste tak zpozdilí a nechápete to?**“

Myslili si: „Nu, tento Muž přece mluví trochu jinak než ostatní lidé.“ Teprve až když se dostal do příbytku (hospody), poznali, že On to byl. Jejich oči byly drženy, takže Ho nepoznali. Pozorovali, že se ve všem odvolává na Písmo, a poznali, že On to byl.

Musíte věřit v to, oč prosíte. Jste-li věřícími, pak se poznejte jako věřící. Poznejte, že tyto věci jsou pro vás. Je-li ve vašem životě odsuzování, vyrovnejte to nejprve. Máte-li v sobě potupení (odsouzení), pak mohu já, nebo Oral Roberts a tucet dalších, kteří mají víru, sem přijít, modlit se nad vámi a poskakovat nahoru a dolů, podle litery na vás lít olej a přesto se nic nestane. To souhlasí.

Co je s těmi, kteří ve shromáždění Orala neproniknou? Přezkoušel jsem si to v modlitební řadě. Pak slyšíme, jak říkají, že za ně bylo modleno.

„Jeden muž s tmavými vlasy, statný hoch, s velkou bradou.“ To je Oral Roberts. „Bylo to v určitém městě, kde byla jmenována určitá věc.“

„Ano, to souhlasí.“

„Za tebe bylo modleno jedním mužem, který tak a tak vypadal.“ Hleďte, právě tak. „Avšak zde je tvoje těžkost. Jdi, uveď tu věc do pořádku. Jdi a vyznej ten hřích svému muži, nebo své ženě. Jdi, učíš to.“ Nepomůže vám to tak dlouho – lhostejno, kdo se za vás modlí – dokud to nevedete do pořádku. Jinak bude potupení ve vašem srdci, a Bůh nevejde do srdce, v němž je potupení. Bůh tam nebude přebývat, musíte to nejprve uvést do pořádku. Až to potom uděláte, musíte mít víru. Když je všechno v pořádku, musíte mít víru. Věřte tomu, nebojte se.

V knize Job stojí psáno: „Job se bál.“ A čeho se obával, to skutečně na něj přišlo. Co to způsobilo? Jeho strach. Ten to přivolal. Jeho víra by ho byla od toho ochránila, ale jeho strach to na něj přivolal. Obával se, že se to stane, a skutečně se to stalo. Kdyby tomu tak bývalo, že věděl, že se to nestane, pak by se to ani nebylo stalo. Vidíte, co míním?

Když přijdete do modlitební řady a obáváte se: „Třeba nemám dostatek víry“, pak se to nestane. Jestliže ale víte, že se to stane, pak se to stane.

Hleďte, je to substance. Job se obával, že tyto věci na něj přijdou, a ony přišly. Jestliže se bojíte, že vás vaše nemoc neopustí, pak tomu tak bude. Ona však odstoupí, když tomu budete věřit.

Můžete se zeptat nějakého lékaře. Jako první se bude snažit vzbudit ve vás důvěru v lék, který vám předepíše. Nemáte-li k němu důvěru, měli byste toho raději nechat. Jistě. Co to potom je? Je to víra, která to způsobuje.

Petr učinil to správné, dokud ho nepopadl strach. Slovo mu řeklo, že může jít po vodě. Nejprve ze všeho byl vylekán a mínil, že je to nějaký duch, avšak řekl: **„Pane, jsi-li to Ty, pak mě nech přijít k Tobě přes vodu.“**

On pravil: **„Tak pojď!“** Nuže, je to totéž, jako Jakub 5:14, to stejné jako Marek 16; je to tentýž Bůh, který zde říká: „Tak pojď.“ A počal jít. Jednal podle toho, vystoupil ze člunu a šel.

Vy víte, že zuřila bouře na jezeře, vysoké vlny, korunované pěnou se navršily výše než pahorky v okolí, pěna stříkala; vlny byly mocné a vzdouvaly se snad patnáct až dvacet stop vysoko. Pro něho to bylo něco velkolepého prosit: „Jestliže to jsi Ty, Pane.“ Hleďte, připadl mu jako stín nebo nějaký duch. Pravil: „Jsi-li to Ty, pak mě nech k Tobě přijít po vodě.“

Ježíš řekl: „Pojď.“

Vystoupil a řekl: „Je to Pán, půjdu.“ Když však upřel svůj zrak na ty vlny, dostal strach. Co přišlo na jeho mysl? Nejprve: „Půjdu tam, neboť Slovo mi řeklo, abych šel.“ Jako další se podíval na své symptomy, pohleděl a uviděl, jak velké vlny byly a pojal ho strach; když se to s ním stalo, potápěl se. To, čeho se obával, se stalo! Čemu věřil, to se stalo. Dokud věřil, že může jít, tu mohl jít, protože věřil. Když dostal do své víry strach, opustila ho ta substance. Potvrzoval sice ještě svou víru, ale tu substanci již neměl. Substance by prostě pronikla přes vlny až k Němu, kdyby byl zachoval dokonalou víru. On ji však už neměl. Mínil, že ji má. Nejdříve ji měl a byl ochoten odvážit se ven: „Nuže, Pán mi poručil, abych to učinil. Musí se to stát.“ Tak prostě tedy vystoupil ze člunu a vyrazil. Nepomyslíl vůbec na vlny, které se mu stavěly v cestu. Na to on vůbec nepomyslíl.

Nuže, začnete-li přemýšlet: „Nyní počkej. Ty víš, že jsem byl tak dlouho nemocen.“ Přestaňte! To se můžete rovnou zase vrátit do člunu. Nejdříve musíte přestat o tom přemýšlet.

Abraham nebral v úvahu své odumřelé tělo a mrtvý klín Sáry. Nepřemýšlel o tom, vůbec to nevezal v úvahu. Vůbec to ani nevníklo do jeho rozumu. Prostě si toho nevěšmal. Dbal pouze toho, co řekl Bůh a kráčel

vpřed. Dokud to Petr činil, šel.

Ježíš však žil ve světě, který jinak nikdo neznal. Byl zvláštní osobou. Žil ve světě dokonalé víry v dokonalém Bohu, v němž On byl. Kdybychom žili v dokonalé víře křesťana, podle toho, co jsme, byli bychom pro svět tajemstvím, lidé by vám nerozuměli. Chodili byste v Duchu a konali to, co Duch říká. To, co On zakazuje, byste nečinili. Lidé by začali mluvit, neboť byste pro ně byli tajemnou osobou.

Tak je tomu s věřícími: jsou tajemní. Lidé tomu nerozumějí, protože žijí ve svém vlastním světě. Ježíš žil ve světě, který nikdo jiný nemohl dosáhnout. Učedníci Mu nemohli rozumět. Když k nim mluvil, řekli Mu to. Řekli: „Proč mluvíš v podobenstvích? Nerozumíme tomu. Jak je tomu?“ Hleďte, nenacházeli se ve světě, v němž On žil. Nerozuměli Mu. Nikdo Mu nerozuměl.

Tudíž žije-li nějaký člověk z víry a ve víře putuje – míním tím víru jakožto substanci – pak je od veškerého světa oddělen a stává se novým stvořením v Kristu. Stáváte se pak skutečně Nevěstou. Vidíte? Nyní přicházíte do stavu vzetí. To znamená: každý jednotlivec z nás, nejen pastor, diakoni, představený; to znamená celá církev; každý jednotlivý putuje ve světě jenom s Bohem. Byli jste do tohoto království vekřtěni a nikdo tam uvnitř není, než ty a Bůh. On uděluje rozkazy a vy je vykonáváte. Cokoliv On řekne, v tom neexistuje ani jediný stín pochybnosti, kráčíte vpřed. Jestliže vám Pán něco řekne, pak nikdo na světě vás od toho nemůže odvést, vy prostě jdete tak vpřed. Nyní vcházíte do dokonalé víry – do dokonalé dokonalosti, která nemůže selhat. Tato víra nikdy neselže. Ano, On jim byl se Svou dokonalou vírou tajemstvím. Tak je tomu nyní s těmi, kdo mají dokonalou víru; jsou ostatním tajemstvím.

Byli jsme učeni, aby chom odporovali ďáblu a že on uteče od nás. Odporovat znamená prostě jej odbýt; odporovat mu. To znamená prostě odejít od toho. Bůh říká něco určitého; lhotejno, co se vám potom ďábel pokouší namluvit, vy ho neposloucháte. Vaše uši jsou pro všechno jiné hluché, kromě toho, co Duch praví. **„Kdo má uši k slyšení, pochop, co Duch praví církvím.“** Je to ten, kdo je na «vysokých místech», kdo chápe to, co Duch praví církvím.

Satan říká: „Já prostě nemohu...“ – to s tím nemá nic společného. „Jestliže to budeš učit, odmítnou tě denominace,“ to s tím nemá nic společného, on stejně tak půjde dále vpřed.

„Kdo má ucho, ten slyš, co Duch praví církvím.“ Vy víte, že to opakovaně stojí v Bibli: **„Kdo má víru“, „Kdo má ucho k slyšení, ten slyš“, „Kdo má moudrost, sečti počet té šelmy.“** Všechny tyto rozličné věci.

„Kdo má, ten to řekni všem ostatním, aby i oni měli.“

To se děje skrze víru, o níž nyní mluvíme – víru, kterou musíte mít, dokonalou víru, která říká „Ano!“ Neexistuje nic, k čemu řeknete „Ne“, jestliže Bůh říká „Ano“. Jestliže ON říká „Ano“, pak je to „Ano“. Nic vám to nemůže vzít.

On byl velice zvláštní se Svou dokonalou vírou. Ďábel se u Něho příliš nezdržel. Probrali jsme to dnes ráno v lekci. Když přišel s tím velkým podvodem rozumového pojetí, vystoupil s šálením proti Ježíšovi, zjistil ale, že se dotkl vedení s deseti tisíci volty, které ho rovnou opět odmrštily zpět. Ano. On pravil: „Stojí psáno: Člověk nežije samým chlebem!“ Tu dostal šok.

Příště vystoupil trošku opatrněji a řekl: „Nu, jsi velký muž, mohl by ses tady postavit a něčím být.“

On odpověděl: **„Satane, odstup za mne!“** Ó, s kým se potkal? **„Nebudeš pokoušeti Pána, svého Boha.“** On satanovi dokázal, že byl sám Bůh, Pán. „Je psáno: Nebudeš pokoušeti Pána, svého Boha!“

Kdyby satan nebyl věděl, že to byl Bůh, Pán, byl by řekl: „Počkej, ty přece nejsi ta osoba.“ Avšak on to věděl lépe, než aby to Ježíšovi říkal.

On věděl, na které půdě musí stát; pravil: „Nebudeš Pána svého Boha pokoušet.“ To byl On. Satan to dobře věděl a nic nenamítal, neboť skutky Ježíšovy již dokázaly, že byl Bůh, Pán.

Pozor! Povšimněte si nyní, že dokonalá víra je pánem nade všemi okolnostmi. Dokonalá víra ovládne všechny okolnosti, lhostejno, cokoliv by to bylo, ovládne všechno. Dejte jen pozor! Jestliže něco věříte, něco děláte a máte víru v to, co činíte, pak nehraje roli, jaké okolnosti jsou; to s tím nemá nic společného. Hleďte, ona ovládá okolnosti. Je-li to někde v nemocniční místnosti a Pán zjeví, že ta jistá věc se stane, pak to vyslovte a jděte dále.

Ó, neklaďte žádné otázky. Již se to stalo. Jděte dále. Ona ovládá všechny okolnosti. „Ano, kdy už toto učiníš, a XY učiní to...“ Ne - vidíte, že ona (víra) to již přemohla (zvítězila nad tím).

Víra je přesvědčena, že Bůh to dobře činí. „Nevím, jak to On učiní, ale nějak to udělá.“ Ona vítězí nad všemi okolnostmi.

Víra a láska jsou příbuzné, neboť nemůžete mít víru, jediné, že máte lásku, neboť věříte v jednoho Boha, který Svou podstatou (povahou) je Láska. Víra i láska působí společně.

Je to jako při nějakém mladém páru; jistě. Vezměte mladého muže a mladou ženu, kteří se do sebe zamilují. Zatím co spolu chodí a lépe se poznávají, začínají jejich srdce bít v jednotě. Ačkoliv nejsou dosud muž

a žena, spojuje je jejich láska k sobě a oni mají důvěru jeden k druhému. Jestliže skutečně milují jeden druhého, opravdově milují, a ty víš, že tato dívka tě miluje, a ona ví, že ty miluješ ji, pak máte důvěru, víru jeden k druhému; jestliže to nemáte, raději byste se neměli brát.

Dejte pozor, vy musíte mít víru. Jestliže je rozloučíte a odvezete jednoho na nejzazší jih a druhého na nejzazší sever, pak srdce jednoho pro druhého stále ještě bude bít láskou, lhостejno, kde se nacházejí. Jsou tak upřímní jeden k druhému, jak jen mohou být, protože se vzájemně milují. Milujete-li Pána, nesnažíte se jen, abyste unikli pecku, nýbrž milujete Pána; pak máte víru v Boha – jestliže Jej milujete.

Není tomu dlouho, co se to stalo zde v Louisville s jednou mladou dívkou, vlastně mladou ženou, která již více let byla křesťankou; zamilovala se do jednoho muže a on do ní. On byl teprve dva roky křesťanem. Vzali se – milovali se a měli důvěru jeden k druhému a vzali se. Žena pak řekla tomu muži: „Milý muži, musí to pro tebe být těžké, jsi teprve mladým křesťanem, prošel jsi tak mnohým (on pil).“ Řekla: „Musel jsi toho tolik prodělat. Víím, že musíš procházet těžkými pokušeními.“ Pravila: „Ráda bych, abys nyní věděl jedno: Stane-li se, že padneš – upadneš-li do nějakého pokušení a budeš jím přemožen, nezůstávej pryč z domova, ale vrať se. Přijď ihned sem, neboť budu na tebe čekat a pomohu ti, aby ses opět promodlil, až bys obdržel vítězství. Zůstanu u tebe, neboť když jsem si tě brala, učinila jsem to proto, že jsem tě milovala. Úplně jedno, co jsi, miluji tě stále ještě.“

Za několik dní nato, jedl se svými kolegy v jedné výtopně za poledne, vyprávěl jim to a řekl: „Jak by mohl nějaký člověk kdy učinit něco nesprávného, jestliže ho někdo tak miluje?“

Tu to máte. Jak by mohl někdo takovou důvěru zneužít?

Když jsme ještě byli hříšníci, odcizení a bez Boha na světě, v tom špinavém bahně – o čemž jsem dnes ráno mluvil – tu přišel Bůh k nám! Bůh tě hledal, tys' Boha nikdy nehledal. „Nikdo nemůže ke Mně přijít, jedině že by ho Otec nejprve táhl.“ Bůh sestoupil dolů do této špíny, v níž jste byli, vyhledal vás a vyvedl ven. To by měla dokonalá láska způsobit. Hleďte, co jste byli, a hleďte, co jste. Kdo to učinil? Někdo, kdo vás miloval. Nemůžete pak mít víru v to, co vám zaslíbil? Ta skutečná pravá láska způsobí důvěru v Jeho Slovo.

ON mě uchopil, když jsem byl nula. Jsem stále ještě nula, ale jsem v Jeho ruce. Uchopil mě. Miloval mě, když jsem lásky nebyl hoden. Miloval vás, když jste lásky nebyli hodni a proměnil vás. Jak to ta barevná sestra řekla tehdy ve svém svědectví: „Nejsem to, čím bych měla být; nejsem, čím bych chtěla být, nejsem ale ani tím, čím jsem byla.“ Věděla,

že dospěla někam, kdy se něco stalo. Přesně tak to je. Jestliže mě Bůh tak miloval, kdy jsem byl od Něho vzdálen, že se sklonil, aby se mě ujal a pozvedl, pak mi dává důvěru, že by mě chtěl použít. Měl v tom účel, když to udělal. Viděl něco ve mně. Viděl něco v tobě. Měl k tomu důvod, že vás zachránil. Pohleďte dnes na lidi, kteří nejsou zachráněni. Pohleďte na ty miliony, které by byl mohl vzít místo vás. On ale vzal vás. Amen! Nikdo nemůže zaujmout vaše místo. Amen! Náležíte k domácnosti Boží. Nikdo jiný to nemůže učinit. Je to Jeho láska k vám.

Nerozevře-li se pak zase vaše láska k Němu? Je to milostný vztah. Lhostejno, jaká situace je – okolnosti jsou ovládnány touto láskou, která vytváří víru; Bůh miluje vás a vy milujete Boha a milujete se navzájem; to způsobuje víru. V pořádku. Pak se z toho nemůže nic jiného zrodit než to, co Bůh zaslíbil, že učiní.

Dejte pozor! Dokonalá víra je čistá, právě tak čistá jako láska. Nuže, jestliže někoho milujete – milujete-li svého muže nebo svou ženu – nemusí vám nikdo říkat, že to nečiníte; vy to činíte a víte, že tomu tak je.

Kdybch se vás zeptal: „Jak můžete dokázat, že to činíte?“

„Dokazuji to tím, jak se k němu chovám.“ „Jsem věrnou, upřímnou ženou.“ „Jsem věrný, upřímný muž. To mi dokazuje, že svoji ženu miluji; nebo že svého muže miluji.“ Váš život dokazuje, co jste. Stejně tak je to s křesťanstvím. Vaše víra, vaše důvěra, kterou máte navzájem, je čistá. V tom je realita, kterou nikomu jinému nemůžete dokázat, přesto ji máte, a způsob vašeho jednání to dokazuje.

Máte-li čistou, nefalšovanou víru, jako lásku k vašemu partnerovi, pak to dokazujete tím způsobem, jak jednáte. Nestěžujete si víc, víte, že se to stalo a jdete jednoduše vpřed. Bez ohledu na to, jak ty věci vypadají nebo co někdo říká, vy víte, co se stalo. Víte, že je to vyřízeno, právě tak jako že víte, že svého muže milujete a důvěřujete mu. Hleďte, láska a víra se musí setkat. Jsou příbuzné, mají se rády.

Láska způsobuje víru.

Když nás satan pokouší, měli bychom mu odporovat v dokonalé víře v dokonalé Slovo, jak to činil Ježíš. Slovo Boží je dokonalé. Máme mít dokonalou víru v toto dokonalé Slovo a satanovi odporovat.

Nyní si pospíšíme, jak nejlépe můžeme.

Svojí vírou ve Svě Slovo zvítězil a my můžeme všechno přemoci: smrt, peklo a hrob. Víme, že Bůh je Bůh; to je dokonalá víra v Boží Slovo. ON zvítězil nade vším, co Ho potkalo, dokonce ani smrt nemohla odolávat v Jeho přítomnosti. Z Něho plynuly proudy síly, které se neustále rozlévaly;

síla dokonce vycházela z Jeho roucha. Tito lidé, kteří tu v Jeho stínu dleli, se dotýkali Jeho roucha jen prstem a byli již uzdraveni. Když to ta žena učinila, chtěl se každý dotknout Jeho roucha, neboť oni viděli, že nepřetržitě z Něho vycházela síla, která plynula jako potoky. Tam On putoval, ve světě dokonalé víry, neboť On byl to Slovo.

A nyní: „**Zůstanete-li ve Mně...**“, skrze Něho; On vám přinesl Slovo, „...**a Má slova zůstanou-li ve vás,**“ pak chodíte právě tak, jak ON chodil: Síla z vás vychází, proudy požehnání z pramene Božího pak prostě tekou k lidem. Vidíte, co míním? Vy to jenom nepředstíráte, vy si to jen nepředstavujete. Děje se to skutečně, a je to vidět. Jestliže si to jen představujete, není to nic platné; je-li to ale skutečně zde, stane se to skutečně.

Dejte pozor! ON tu stál a řekl: „**Zbořte tento chrám (toto tělo), pak jej opět ve třech dnech postavím.**“ Proč? Poznejte z toho: Byl o tom tak přesvědčen, že to učiní, protože Písmo ohledně Mesiáše pravilo, že to On učiní. – „**Nebo nenecháš duši Mou v podsvětí, ani nedopustíš, aby Tvůj Svatý spatřil porušení.**“ Prorok, k němuž se stalo Boží Slovo, řekl, že se to stane, a On věděl, že je tou Osobou.

Jestliže sám Ježíš řekl: „**Modlitba víry zachrání nemocného**“ nebo „**Budou na nemocné pokládat ruce a bude to s nimi lepší**“, pak musíte mít tu stejnou dokonalou důvěru, že budete uzdraveni, budou-li na vás položeny ruce; neboť On to tak řekl.

Pravil: „Zničte toto tělo a já je znovu postavím, neboť věděl, že je tím Mesiášem. „Nedopustím, aby Můj Svatý viděl porušení.“ – Věděl, že On je ten Svatý. „Aniž zanechám jeho duši v pekle.“ ON ji tam nezanechal. Věděl, že On to tak učiní. Měl důvěru, že tam byl, aby zvítězil nad smrtí a peklem, neboť pravil: „Zničte jej, chcete-li, a Já ho ve třech dnech opět vzkřísím.“ Ó, On řekl: „Mám plnou moc Svůj život obětovat, a mám plnou moc opět jej přijmout.“ Věděl, kým byl.

Jste křesťané, máte právo na každé požehnání, plynoucí z vykoupení, které pro vás Ježíš vydobyl Svojí smrtí. Všechno vám patří! Bylo to již zapláceno, potřebujete to jen věřit, nedomnívejte se to jen, nýbrž tomu věřte a poznejte, že vám to náleží a že je můžete vlastnit. Ó, to je víra, která vítězí: vědět to!

ON předem věděl, že se to stane. Mohl to předpovědět, neboť věděl, že se to stane a cokoliv předpověděl, se splnilo. Dejte pozor! Cokoliv i vyslovil, to Bůh splnil, jak to On řekl. Přemýšlejte o tom! Cokoliv Ježíš řekl, nechal Bůh naplnit. Proto věděl, že Jeho slova byla Božími slovy. Nuže, hleďte. Totéž Písmo přijímáme do sebe. „Jestliže byste k této hoře řekli.“

Ó, vy vidíte, že to nechávám trochu proniknout, neboť budeme mít hned modlitební řadu. Propustíme shromáždění a budeme se modlit za nemocné; ti, kteří budou chtít, mohou pak odejít.

Hleďte, věděl, že Bůh v Něm měl zalíbení. Věděl, že v Jeho životě nic nebylo. To Bůh již dosvědčil: **„Toto je Můj milovaný Syn, v Němž jsem našel zalíbení, toho poslouvejte. Toto je Můj milovaný Syn, v Němž se zalíbením přebývám.“** To se stalo ve dni Jeho křtu. „Je Mi milé zaujmout zde Své bydlení, neboť v Něm není nic, co by Ho odsuzovalo.“

Nuže, jestliže tentýž Bůh přijde k vám a bude se Mu líbit, aby ve vás přebýval a bude-li mít v tom zalíbení, aby vaše rozhodnutí potvrdil – co bylo Jozuovo rozhodnutí? **„Slunce, zastav se!“** A zůstalo tam stát. Amen! Jistě! Co bylo Mojžíšovo rozhodnutí? Držel svoji hůl tak nad vodou a vyslovil: **„Vody, rozdělte se.“** A rozdělily se! Hleďte, cokoliv vy vyprošujete: **„Jestliže byste k té hoře tam řekli: Zdvihni se a vrz sebou clo moře! a nepochybovali v srdci svém, nýbrž věřili, že to, co jste vyslovili, se naplní, bude vám to splněno.“** – to, co vyslovíte. To vás přesazuje dovnitř. Vím, že to zde přejde nad vašimi hlavami pryč, vidíte? Protože se to nemůže zakotvit. Avšak ta skutečně pravá víra se toho chopí přímo teď.

Přátelé, viděl jsem to. Tato Bible leží zde otevřená přede mnou: Viděl jsem, jak se to stalo, vím, že je to pravda. Jsem si vědom toho, Bůh v nebi to ví, že možná nebudu tak dlouho žít, abych toto poselství dokončil; avšak vím, že se to stalo. Sám jsem to viděl, jsem svědkem toho, že toto Slovo bylo splněno. Vím, že je to ta pravda: Vyslovte to, stůjte na tom a přihlížejte, jak Stvořitel přivádí v bytí živou bytost, přímo před vašimi zraky. Potrásejte hlavou a buďte udiveni, ohlédněte se a přihlížejte, jak On jinou přivádí v bytí, přesně jako tu první, protože vy jste to vyslovili; jděte ještě dále a řekněte: „Bude tu ještě jedna.“ a pohleďte tam a je tam. Nuže, to je pravda.

Ó, kde bychom měli být? Existuje dokonalá víra. Nebylo to jen vidění: „Vyslov slovo!“ Předtím jsem tu veverku neviděl. ON mi řekl, co toto místo v Písmu znamená a „Vyslov to a nepochybuj o tom. Co ty řekneš, bude tady.“ Vzal jsem Boha za Jeho slovo a bylo to tam. To souhlasí. Je to ještě právě tak plné síly. A příteli, jako váš pastor říkám, že je to právě tak plné síly, jak to bylo, když Jozue nechal zastavit slunce; slunce tu již bylo, elementy se pohybovaly a on zastavil jejich běh. Avšak zde přinesl On něco, co tu nebylo; On stvořil! Jsem tak rád, že jsem s Bohem tak známý, který může tento prach země vzít a jednoho dne, který dnes ještě nevidím, opět mě zavolat k životu, poté, co jsem byl zasazen do hrobu. Ó, zde to máte.

Má víra pohlíží, Beránku na kříži...

Vyslovte to a nepochybuje, ale věřte, co jste řekli, pak budete mít, co jste vyslovili. Věřte, že se to stane.

David mluvil v žalmech o Něm. Z toho On čerpal Svoji sílu a sloužil druhým. Nepodřel si ji pro sebe, nýbrž sloužil tím druhým; zachraňoval druhé až do úplnosti. Může nyní učinit to stejné, a věřícím zaslíbil ve Svém Slově tutéž víru. U Jana 14:12 to tak řekl, v Marku 16 a stejně tak v Marku 11:23, což jsme právě četli.

Dejte pozor! ON se nám ukázal v té stejné podobě jako těm ve Starém zákoně a stejným způsobem jako těm v Novém zákoně. Prokázal se stejným Slovem jako tentýž Kristus. Ujišťuji vás, že Kristus je Duch svatý. Slovo Kristus znamená „Pomazaný“. Osoba, která je pomazána, je Kristus, ten Pomazaný. Kolik jich to ví, že je to pravda? To je dobré. Pomazaný - byl to muž, který je pomazán. Čím pomazán? Bible říká ve Skutcích apoštolů, že Ježíš z Nazaretu, jako Bohem poslaný, pomazaný Duchem svatým, chodil z místa na místo, konal velké divy a znamení, které Bůh skrze Něho ohlašoval a dokazoval tím, že v tomto muži byl.

Nyní nás pomazává ten stejný Duch a stáváme se pomazanými mesiáši; Mesiáši posledních dnů, abychom Ježíšovo vzkříšení nechali vyzařovat a ukázali, že On není mrtev, ale že je v podobě Ducha svatého ve Svém lidu tak, že je činný mezi Svou Nevěstou v milostném vztahu k ní a sám se do ní rozlévá. Sjednocují se pro svatební hostinu; tatáž znamení, která stejným Bohem ve stejném Slovu byla zaslíbena, způsobují stejná projevení.

Nám nezbyvá nic, než tomu věřit. Věřit tomu je substance a ona tvoří dokonalou víru. Přemýšlejte nyní, jak jen jsme zkostnatělí; jen na okamžik o tom přemýšlejte.

Nyní se chceme dívat.

Učinil všechny věci dobře? Řekl nám kdy něco, co by se nebylo přesně tak splnilo, jak to řekl? Nevykonal to? Nebyl mezi námi ten velký Ohnivý sloup? Neučinil přesně to, co zaslíbil? Neviděli jsme to? Nezhotovila věda snímky potom, co bylo předpověděno, co se stane? Byli tam a dokonce to ve svých novinách a časopisech přinesli a ukázali. Vám to bylo měsíce předem řečeno, dříve, než se to stalo. Nejednal právě tak, jak to ve Starém i Novém zákoně činil? Je to úplně přesně totéž! Tentýž Duch svatý sestupuje a je Rozpoznavatelem – Slovo Boží, které je ostřejší než dvousečný meč a rozeznává myšlenky a pohnutky srdce. Nesouhlasí to? Není On ten stejný Bůh? A tento Bůh není nějakým cizincem někde daleko odtud, On je zde. Je zde a koná toto, aby zjednal dokonalou víru. Pociťuji Jej, vím, že tu nyní je. Ví, že Jeho Duch je zde. Ví, že ví všechny věci. Amen! Ví, že by něco chtěl činit. On již něco učinil, aby stvořil tuto dokonalou víru v lidech.

Přejdeme do věčnosti jako ve dnech Noého, s osmi dušemi, které byly zachráněny? Vyjdeme ze Sodomy jako Lot, se třemi zachráněnými dušemi? Vyjdeme jako ve dnech Jana Křtitele s šesti věřícími? Chceme věřit, neboť jeho skutky jsou dokonalé. Jsou denně před námi dokonale ohlašovány a ozřejmují, že On je to Slovo. Slovo říká u Židů 4:

„Živát jest zajisté řeč Boží a mocná a pronikavější nad všeliký meč na obě strany ostrý, ...a rozeznává myšlení i mínění srdce.“

(Podle něm. překl.: „...Slovo Boží je živé a působivé a ostřejší než dvousečný meč a proniká až do myšlení a rozeznává pohnutky srdcí.)

Přemýšlejte o tom! Slovo Boží to je: Rozpoznávatel pohnutek srdce. Neboť Slovo Boží je živé a účinné a ostřejší než dvousečný meč; proniká, až i odděluje od sebe duši a ducha, morek a kosti. Rozeznává myšlenky a pohnutky srdce – to Slovo, které se stalo tělem. Haleluja! Fyzickými a hmotnými znameními – znameními podle Písma dokonale působí Slovo v lidském těle, aby vám dalo dokonalou víru pro dokonale vzetí.

Proč to nemůžeme vidět? Není to nic mystického, ďábel ale všechno na světě před vás postavil a pokusil se, aby vás od toho odvrátil a vy tomu věřili. Přinese to do nějakého shromáždění, a co jen může, vám bude předhazovat. Setřeste to se sebe! Bible říká: „Povstaňte a třeste se.“ Vzchopte se!

Jestliže tu je Duch, pak vás zná. Musíte konat jen jedno a to je, věřit tomu, přijmout to. ON vás zná. Věříte tomu? ON ví, co se ve vás děje. Ví, kdo jste. Zná vaši žádost, ví, co potřebujete.

Jimme, věříš, že On ví, co s tím dítětem je? Měřili jste teplotu, než jste odjízděli; bylo to 105 stupňů Fahrenheita. Věříš tomu, že On je uzdraví? Odvaž se to dnes, řekni: „Opustí ho to.“ Nahlédl jsem tam a viděl, co učinili, než vyrazili z domova. Nuže, je to pravda.

Paní Little, věříš, že ti Bůh dá vítězství nad cukrovkou? Vedle tebe sedí žena, která tě nezná, ale Duch je nad ní. Je starostlivá o své malé dítě, které má být operováno na oči. Je z Chicaga. „...*živé a ostřejší než dvousečný meč, rozeznává...*“ Co je to? Slovo! Věříš mu? Jistě.

Tam v další řadě sedí jedna žena; ty jsi měla nedávno operaci očí, která nebyla mnoho platná. Věříš ale, že budeš uzdravena. Věříš tomu? V pořádku, jsi zdráva. Měla bys o tom přemýšlet.

Paní Peckenpough, netýká se to tebe, nýbrž tvého vnoučka, který tu sedí. Modlíš se za to, avšak věříš, že Bůh to spraví? Ty věříš, že mi Bůh může říci, co je s ním nesprávného. Lékaři to nevědí, to souhlasí. Nádory na plíci. To je pravda. Má problém s krví. Tak je to! Jsi trochu zmatena a nevíš,

zda ho máš nechat chodit do školy. Živé a mocnější než dvousečný meč.

Vidím ženu, která svou potravu nemůže udržet. Je někde tady, podívám se, zda ji vyhledám. Ano, sedí tam vzadu. Její jméno je paní Lew Ellen. Ona věří z celého srdce. Žaludeční potíže tě opustí. Amen.

Žena, která sedí v řadě před ní, se na mě nyní dívá. Sedí tam na konci a má brýle. Má artritidu v levé ruce. Měla ji, avšak nyní už ne. Ó, kdybyste jen věřili!

Co je s tím děťátkem tam vzadu? Přichází z Ohia, má rakovinu v oku. Věříš, že je Bůh uzdraví? On to učiní, věř tomu. Jsi z Akronu, Ohio! Věř, že Bůh je nyní uzdraví. On to učiní. Co je to? “Živé a mocnější než dvousečný meč.”

Zde sedí jedna zdravotní sestra; něco ji stihlo, má těžkosti v rameni. To souhlasí. Je to tak? Nu, dobrá, věř tomu, a opustí tě to. „Slovo Boží rozeznává myšlenky a pohnutky srdce.“

Neexistuje žádný modlitební lístek v této budově. Nikdo předtím modlitební lístky nerozdával. Zde je nepoužíváme – děje se tam vždy jen kvůli pořádku. Přejete si modlitbu? Kolik by jich chtělo, aby za ně bylo modleno, během toho, co se Slovo ohlašuje skrze lidské tělo? Seřadte se tu a přicházejte tam podél, sem do první chodby, vy, co si přejete modlitbu. Potom bych rád, abyste se v této chodbě připojili. Potom bych chtěl, aby přišel tento úsek.

Živé a mocně působící... Mohl by to dvousečný meč učinit? Ne! Ale Slovo Boží to dokáže učinit. Proč? Je to Slovo Boží. Věříte tomu nyní?

Ten velký Lékař! Kde je ta sestra z Tennessee, sestra Ungrenová? Zahraj: Ten velký Lékař je nám nyní blízko.

Nikdy nezapomenu, co se stalo ve Fort Wayne toho večera, když ta mladá dívka Amish resp. Dunkardová tam seděla a hrála píseň „Ten velký Lékař je nám nyní blízko.“ Když uslyšela, že ten malý chlapec byl uzdraven, přišel na ni Duch svatý a ona vyskočila, její krásný vlas jí spadl na ramena, klavír hrál sám od sebe dále, aniž by jediný úhoz vynechal. „Ten velký Lékař je nám nyní blízko, ten milý, drahý Ježíš.“ Nadpřirozená moc pohybovala klávesami a hrála: „Ten velký Lékař je nám nyní blízko.“

Věříte? Měli byste to. Myslete na to, až půjdete tady kolem. Nevěříte-li, nechodte, ale posaďte se. Řekněte: „Stávám se, jsem synem, který věří. Půjdu a budu věřit.“

Bible říká: „Tato znamení budou provázet ty, kteří věří. Když budou na nemocné ruce pokládat, bude to s nimi lepší.“ To přesně souhlasí. Stane se to jen pod podmínkou, že tomu budete věřit. Myslím, že jsem vám

to právě dokázal. On potvrzuje Své Slovo, aby ukázal, že je to Jeho Slovo. Splnění podle Písma dokazuje, že tomu tak je. Věřte to nyní, když budete přicházet. Učiníte to? Až na vás pak položím ruce, bude to přesně to, co říká Bible.

Máš tady olej, bratře Neville? Přines jej, přijď sem a postav se na druhou stranu, aby Písmo bylo naplněno. Postav se tam a pomaz každého, který přichází kolem, aby byl jist, že modlitbou víry každého z vás dosáhnou. Nechť si nyní všichni věřící položí navzájem ruce. Sáhňte naproti a položte své ruce křížem jeden na druhého. V několika minutách něco zjistíme.

Rád bych vyzkoumal, jak daleko moje církev v tom, čemu věříme, pokročila; jak daleko lidé pronikli; zda jsou ochotni vzít meč, nastoupit do bitevní linie a říci: „Vyháním tě ven, satane. Vyháním tě ven. Nedokážeš to, abych ještě déle nevěřil. Je to Slovo. Slovo se stalo tělem ve vás – stalo se Slovem; stalo se životem ve vás, stalo se životem ve mně.

Ten velký Lékař...! Skloníme nyní své hlavy:

Pane Ježíši, ten velký Lékař je nám nyní blízko – Ty jsi ten Lékař. Kázal jsem Tvé Slovo a Tvé Slovo dosvědčilo, že Ty jsi tentýž, včera, dnes a tentýž na věky a že nemůžeš selhat. Ty jsi nás nikdy nezameškal, Pane. A nyní, nechť na každém z těch, kdo si navzájem položili ruce, spočine požehnání Boží. Nechť každý z nich přijde s vírou a ví, že sám Bůh nebes je přítomen, zatím co v modlitbě přicházíme a mažeme je olejem – pastor a já – a oni zde kolem přecházejí. Nechť si každý dodá odvahy. Budou to moci, pro tentokrát, Pane? Pomoz jim, dej, aby to proniklo, Pane, pro tentokrát. Otevři jejich oči, Pane, aby viděli, co probíhá a neklopýtali v slepotě, ale viděli realitu přítomnosti vzkříšeného Ježíše Krista. Dej to, Pane, skrze jméno Ježíš. Amen.

Vyzývám vás ve jménu Ježíše Krista, abyste nepřicházeli do této modlitební řady jinak, než že byste cítili, že máte dokonalou víru, neboť jinak jen okrádáte ostatní o čas. Nečiňte to! Tak dlouho jsem vám již kázal – řekl jsem vám kdy něco, co by se bylo nestalo? Pán to vždy učinil dokonale. Neudělal to kvůli mně – neboť já věřím. Učinil to kvůli vám, abyste věřili, že to, co vám říkám, je pravda. Pokud to věříte, bude to v pořádku a budete uzdraveni. Až půjdete tady kolem, pak odhoďte vaši nevíru sem do této duchovní tašky. Nevidíte ji, avšak ona zde je. Až se vás dotkne olej, pak tam nechť svoji nevíru rovnou spadnout. Odložte ji tam a odcházejte s dokonalou vírou, že jste zdraví. Učiníte to? Pán vás žehnej.

V pořádku; rád bych někoho poprosil, kdo může řídit zpěv. Kde je ten skvělý kazatel? Kde je ten skvělý kazatel? Jaké je jeho jméno? Bratr Capps. Je v modlitební řadě? Co je to? Pojď sem, bratře Capps, postav se tam

a zpívej se shromážděním Ten velký Lékař je nám nyní blízko, zatím co se budeme modlit. Každý z vás zpívej nyní ze srdce. Nezpívejte jen tak, ale zpívejte skutečně: „Ten velký Lékař je nám nyní blízko, ten milý, drahý Ježíš.“ Ještě nezpíváte ze srdce, v té správné náladě, „...ten milý, drahý Ježíš.“

Nyní bych to chtěl od vás slyšet. Buďte „na skoku“, buďte bdělí. Ano, velký Lékař je nám nyní blízko, milý, drahý Ježíš. Modlíme se za to, aby zde ráčil být. Věřím tomu. Amen.

V pořádku, nechť ti, kteří mají rodinu, přijdou dopředu. Ve jménu Ježíše Krista pokládám své ruce na tohoto bratra.

(Bratr Branham se modlí ze nemocné.)

Byli to teď všichni?

Nyní skloníme své hlavy:

Ten velký Lékař je nám nyní blízko ...

Víte, co jsem vám učinil? Nazvali jste mě „svým pastorem“, máte pravdu, neboť jím jsem. Jestliže jsem já, váš pastor, byl pověřen Ježíšem Kristem, abych konal Jeho dílo, pak věřte mému slovu. Tímto konáním víry, když jsem na vás kladl ruce, zavrhl jsem nemoce a potíže, které vás obtěžují. Věřte v to, pak své přání obdržíte splněné, úplně jedno, co to je, neboť všechny věci jsou možné těm, kdo věří. Jestliže se modlíte, věřte, že jste přijali, zač jste se modlili. Skutečně věřím, že to přijímám a ve svém srdci přijímám za každého z vás uzdravení. Přijímám je, že se to stalo. Věřím tomu, věřím tomu se vším, co ve mně jest. Pokládám své ruce na tyto kapesníky zde, dával jsem bedlivý pozor, věřím, že skrze to bude způsobeno přesně to, zač se lidé modlili. Věřím tomu.

Toto vchází do třetího tahu. Věřím tomu – Nyní bych vám chtěl položit vážnou otázku. Vy, kteří jste procházeli modlitební řadou, věříte skutečně a cítíte nyní, že se ve vás něco stalo, od té doby, co na vás byly položeny ruce? Je-li tomu tak, pak zvedněte svoji ruku. Tu to vidíte, na to jsme čekali. Toto nyní začíná rozkvétat. Začal jsem s tím z jednoho určitého důvodu. Učinil jsem to za jedním účelem. Chtěl bych něčeho dosáhnout; musíme mít tento náklad víry a přímo s tím začít a vejít dovnitř, aby víra byla vyzdvižena do sféry, jak jste to nikdy předtím neznali. Nejen nějaká víra, nýbrž dokonalá víra, která zde uvnitř bude zbudována. Uvidíte pak dokonalým srdcem, jak dokonalý Bůh naplňuje dokonalé zaslíbení Svým dokonalým Slovem, které je ostřejší než dvoucestný meč a rozeznává myšlenky srdcí. Co je nyní? Přicházíme nyní k dokonalosti, neboť lidé tam musí vejít, aby měli účast na vzetí. To, co je nyní ještě zdržuje, je čekání

na to, aby církev vešla do této dokonalé víry ke vzetí. Vyhlížím po tom. Znamená to ještě tak mnohý otřes pro mne, znamená to ještě mnohé pro vás. Avšak společně to dokážeme milostí Boží. Amen.

Ten velký Lékař je nám nyní blízko...

Nemilujete Jež? Přemýšlejte o tom: Zde právě nyní nastal ve vašem těle uzdravovací proces neboť On zaslíbil, že se to stane. Pochopili jste tedy skutečně, co jsem dnes večer řekl? Je pro vás ta hádanka vyřešena? Hledte: Jestliže byste vy k této hoře mluvili a nepochybovali – nepochybovali, nýbrž věřili to, co jste řekli.“ Povšimněte si, v méně než pěti minutách byla každá ruka zdvižena, že právě nyní v nich započalo dílo. Ó, On je zde! Tím se to stalo. Co je to? Přítomnost velkého Lékaře.

Ó, pozvedněme ruce k Bohu a ještě jednou to zpíváme: Ten velký Lékař je nám nyní blízko, ten milý, drahý Ježíš ...

Nyní na okamžik zůstaneme tiše stát a budeme Ho ve svých srdcích uctívat. Přemýšlejte o tom: Bůh je zde. On je zde. Kdo dokázal, že On sám je to Slovo? **„Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a Bůh byl to Slovo. Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi.“** Totéž včera, dnes i na věky. Slovo je ostřejší než dvoušedý meč, rozlišuje dokonce myšlenky a pohnutky – proč jste sem přišli, jaký důvod to je, že tu jste a kdo jste. Ježíš Kristus byl tím prokázán jako Mesiáš; dnes je dosvědčováno, že je tentýž Mesiáš, včera, dnes i na věky.

Ten velký Lékař, který je zde, pravil: „Tato znamení budou provázet ty, kdo uvěří. Jestliže by na nemocné ruce pokládali, bude to s nimi lepší. Jestliže k této hoře řeknete: Přesaď se!, a nebudete pochybovat, ale věřit..., že může stvořit veverka...,“ a nebylo tu vůbec nic, že by bylo možno věřit; je to má vlastní víra, která se zrodí a skrze níž se to děje, má víra v to, k čemu mě On vyzval, abych to vyslovil. On mě vyzval, abych to vyslovil. Jeho výzvu jsem v poslušnosti k Jeho Slovu přijal, vyslovil to, a stalo se to. Bůh na nebi ví, že je to pravda. Může On i nemocné uzdravit? On mě může dokonce s takovou vírou vyzvednout tam nahoru pro lidi, kteří nemohou proniknout do této sféry. Jestliže to nemohou, může k tomu použít moji víru. Může mě tak vysoko vyzvednout. Stoupám za vás nahoru, věřím za vás, mluvím za vás.

Jsem vaším bratrem, stojím tu jako váš bratr, jako přímluvce, konám své nejlepší, abych vás před Bohem napřímil. Stojím tu nyní před Bílým trůnem, ukazuji svým prstem tam na krvavou Oběť a na základě Jeho jména vyslovuji to, že je dokonána. Musí se to stát, a stalo se to. Vy víte, že se to stalo. Tak je to. To souhlasí. Amen.

... zpívej mé srdce s radostným vzletem...

Ďáblové nám ve Tvém jménu byli podřízeni; nejlíbeznější jméno, jaké kdy bylo lidským jazykem vysloveno, které mrtvé křísí, nemocné uzdravuje, malomocné čistí, ďábly vyhání a z nás činí křesťany. Není jiné jméno pod nebem. Žiji v něm, jsem do něho vekřtěn, věřím mu, v něm se modlím.

Ó dej, abych se stal částí toho, abych své Já mohl ztratit, a mohl je nalézt Pane, v Tobě, v tom jménu Ježíše Krista, toho pomazaného Mesiáše, abych se ze špíny nevíry prodral, abych zrcadlil krásu Ježíše Krista, který je tentýž včera, dnes i na věky.

Bůh vás žehnej nyní. Jestliže se sem příští neděli vrátíte, vydejte svědectví o tom, jak jste byli uzdraveni a co se v tomto týdnu stalo. Dávejte pozor a hleďte, co se stane. Je to pryč! „Jak to víš?“

Mluvil ke mně: „Řekni to!“, a já jsem to řekl. Je to nyní pryč, pominulo to. Skončilo to. Věřím tomu. Nyní prosím pastora, bratra Neville.

Okamžik. (Přichází řeč v jazyku a výklad ze shromáždění – překl.) Pochváleno budiž jméno Páně. Zvedněme své ruce a vzývejme Jej. Zpozorovali jste jako věřící, jak přesně to, co bylo řečeno, souhlasilo s poselstvím i ten rytmus, v němž bylo mluveno a v němž byl i výklad přinesen? Všimněte si, že byl v souhlase s poselstvím a potvrdil, že toto je ta pravda, že On již učinil, co zaslíbil, že učiní. Povšimněte si toho způsobu, v němž to bylo přineseno, i způsob výkladu.

Povšimněte si, jak dlouho mluvil a kolik slov ten druhý řekl, úplně to souhlasí. Pán Ježíš vám žehnej, dokud vás opět neuvidím.

*****

Vydavateľ: misionár Ewald Frank,
Postfach 100707, 47707 Krefeld, Nemecko
www.freie-volksmission.de

Svobodná ľudová misie, informační kancelář
Doubecká 556, Jahodnice, Praha 9 - Kyje, CZ-198 00
e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz
☎ 281 931 729

Slobodná ľudová misia, I. Krasku 18, Trnava, 917 05
internet: www.misia.sk
e-mail: info@misia.sk
☎ 033 5342 991, 0905 414 701

WB 1963-08-25

Dokonalá víra

CZ